

ДАТА: 17.03.2023
Клас:4-А
Предмет Літ.читання
Вчитель:Довмат Г.В.

ІРЕН РОЗДОБУДЬКО
“ Я ЗНІМАТИМУСЬ
В КІНО!”

ПОВТОРЕННЯ:ВЕСЕЛЕ СЛОВО.
ДМИТРО БІЛОУС. КОЛЯДНИК (С.83-
84)

**МЕТА: ОЗНАЙОМИТИ УЧНІВ ІЗ СУЧАСНОЮ ПИСЬМЕННИЦЕЮ;
РОЗШИРИТИ КОЛО ЧИТАННЯ; ВЧИТИ ВИЗНАЧАТИ ГОЛОВНУ ДУМКУ ТВОРУ
ТА ПЕРЕКАЗУВАТИ ТЕКСТ; ФОРМУВАТИ НАВИЧКИ ПРАВИЛЬНОГО,
ВИРАЗНОГО ЧИТАННЯ. РОЗВИВАТИ ТА ПОПОВНЮВАТИ СЛОВНИКОВИЙ
ЗАПАС УЧНІВ.**

ФОРМУВАТИ КЛЮЧОВІ КОМПЕТЕНТНОСТІ:

**- СПІЛКУВАННЯ ДЕРЖАВНОЮ МОВОЮ - ВМІННЯ ВИСЛОВЛЮВАТИ Й
ТЛУМАЧИТИ ПОНЯТТЯ, ДУМКИ, ПОЧУТТЯ, ФАКТИ ТА ПОГЛЯДИ;
УСВІДОМЛЮВАТИ РОЛЬ ЕФЕКТИВНОГО СПІЛКУВАННЯ;**

**- УМІННЯ ВЧИТИСЯ — ВИЗНАЧАТИ НАВЧАЛЬНІ ЦІЛІ ТА СПОСОБИ ЇХ
ДОСЯГНЕННЯ, ОЦІНЮВАТИ ВЛАСНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ; ПОТРЕБА
НАВЧАТИСЯ ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ ТА ЗНАЧЕННЯ КНИГИ В НАВЧАННІ;**

**- СОЦІАЛЬНІ І ГРОМАДСЬКІ КОМПЕТЕНТНОСТІ — УМІННЯ ПРАЦЮВАТИ В
ПАРАХ, ГРУПАХ НА РЕЗУЛЬТАТ, ПОПЕРЕДЖАТИ І РОЗВ'ЯЗУВАТИ
КОНФЛІКТИ, ДОПОМОГТИ УСВІДОМИТИ ЗНАЧЕННЯ СІМ'Ї ДЛЯ ВИХОВАННЯ
І ФОРМУВАННЯ ЛЮДСЬКОЇ ОСОБИСТОСТІ;**

**- ПІДПРИЄМЛИВІСТЬ — УМІННЯ ЗНАХОДИТИ НОВІ ІДЕЇ ТА ВТІЛЮВАТИ ЇХ У
ЖИТТЯ З МЕТОЮ ЗДІЙСНЕННЯ МРІЇ ПРО МАЙБУТНЮ ПРОФЕСІЮ;**

**- ЗАГАЛЬНОКУЛЬТУРНА ГРАМОТНІСТЬ — ФОРМУВАТИ ВЛАСНІ МИСТЕЦЬКІ
СМАКИ, САМОСТІЙНО ВИРАЖАТИ ІДЕЇ, ПОЧУТТЯ ЗА ДОПОМОГОЮ СЛОВА;**

**- ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНА — ЗДАТНІСТЬ І БАЖАННЯ ДОТРИМУВАТИСЬ
ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ.**

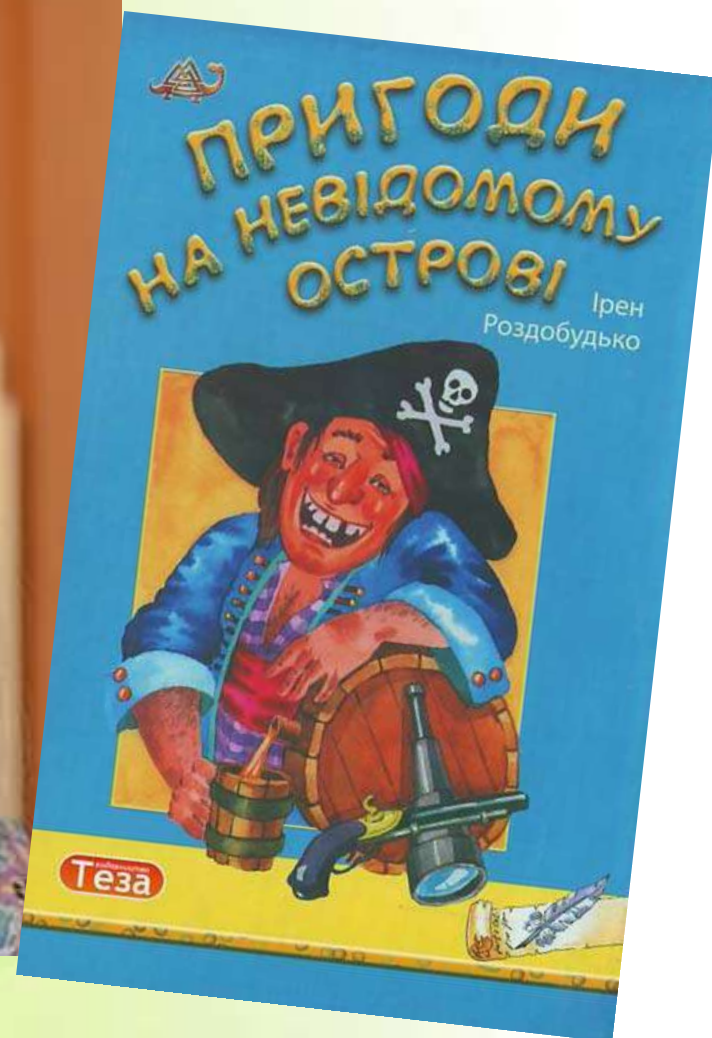
Скоромовка скоро мовить

**Як на сцену на цеглину
Сів цвіркунчик біля тину.
Цвіринчить і цвіринчить,
Ні на мить не замовчить!**

Гра “Слухняний язичок”

**Яє-яє-яє – під кущем курча
гуляє,
Ає-ає-ає – черв'ячка собі шукає.
Им-им-им – мати-квочка поруч з
ним,
Їм-їм-їм – з сином крихітним
своїм.**

Ірен Роздобудько

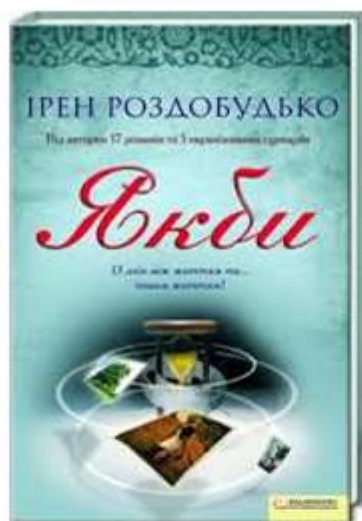
ІРЕН РОЗДОБУДЬКО - ПИСЬМЕННИЦЯ, ПОЕТЕСА, СЦЕНАРИСТКА, ЖУРНАЛІСТКА. НАРОДИЛАСЯ 3 ЛИСТОПАДА 1962 РОКУ У ДОНЕЦЬКУ. ЗАКІНЧИЛА ФАКУЛЬТЕТ ЖУРНАЛІСТИКИ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА. ПРАЦЮВАЛА У ДОНЕЦЬКОМУ ВІДДІЛКУ ТАРС-РАТАУ ТЕЛЕГРАФІСТКОЮ, У БАГАТОТИРАЖЦІ ДОНЕЦЬКОГО МЕТАЛУРГІЙНОГО ЗАВОДУ, ЖУРНАЛІСТОМ ТА ДИКТОРОМ РАДІОГАЗЕТИ. З 1998 РОКУ ЖИВЕ В КИЄВІ. ПРАЦЮВАЛА В ГАЗЕТІ «РОДОСЛАВ», У ЖУРНАЛІ «СУЧАСНІТЬ», ОГЛЯДАЧЕМ НА ПЕРШОМУ Й ТРЕТЬОМУ КАНАЛАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДІОКОМПАНІЇ, ОГЛЯДАЧЕМ У ГАЗЕТІ «ВСЕУКРАЇНСЬКІ ВІДОМОСТІ», ЗАСТУПНИКОМ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА В ЖУРНАЛІ «НАТАЛІ», ГОЛОВНИМ РЕДАКТОРОМ У ЖУРНАЛІ «КАРАВАН ІСТОРІЙ. УКРАЇНА» ТА ЖУРНАЛІСТОМ У ЖУРНАЛІ «АКАДЕМІЯ».

ОСЬ ЯК ГОВОРИТЬ ПРО СЕБЕ АВТОР.

ФАНТАЗУВАТИ Й РОЗПОВІДАТИ ВГОЛОС РІЗНІ ІСТОРІЇ Я ПОЧАЛА ЩЕ В ДИТЯЧОМУ САДКУ, КОЛИ НЕ ВМІЛА ПИСАТИ. А ЗАПИСУВАТИ —У ШІСТЬ РОКІВ. КОЛИ ВПЕРШЕ В ЦЬОМУ Ж ВІЦІ ВИПАДКОВО ПОТРАПИЛА ДО БІБЛІОТЕКИ, БУЛА ВРАЖЕНА ПОЛИЦЯМИ З КНИЖКАМИ, ЗДИВОВАНА ТИМ, ЩО ЦІ КНИЖКИ НАПИСАЛИ ЛЮДИ, І ВИРІШИЛА, ЩО МОЯ КНИЖКА ТЕЖ КОЛИСЬ СТОЯТИМЕ НА ТАКІЙ ПОЛИЦІ. АЛЕ ПРО ТЕ, ЩО КНИГИ ПИШУТЬ «ПИСЬМЕННИКИ», Я ТОДІ ЩЕ НЕ ЗНАЛА...

«Все, що я хотіла сьогодні», «Гудзик», «Дванадцять», «Одного разу», «Якби», «Амулет Паскаля», «Смертельно небезпечний круїз», «Пригоди на острові Клаварен», «Пригоди на невідомому острові», «Арсен», «Зів'ялі квіти викидають».

- ***Вахтерка*** — чергова людина в установі, у даному творі — чергова в театрі;
- ***Режисери*** - творчі працівники видовищних видів мистецтва: театру, кінематографа, телебачення, цирку, естради;
- ***Люстерко*** — дзеркальце;
- ***Флюгери*** - прилади для визначення напрямку і швидкості вітру, один з давніх винаходів людства;
- ***Сценарист*** - автор сценарію фільмів (у тому числі мультиплікаційних) чи телепередач (сюжетів або програм).

У нашому дворі всі мріяли про кіно. Ми захоплено дивилися фільми й гадали: як у них потрапляють діти? Сусідка, котра працювала в театрі вахтеркою, якось сказала, що режисери спочатку часом самі бігають вулицями і вишукують дітей для своїх фільмів. Щомиті, блукаючи нашим маленьким містом, я очікувала на запитання: «Дівчинко, хочеш зніматися в кіно?» Я знала, що відповім не одразу. З індійських фільмів я навчилася «чарівного погляду», вартого майбутньої кінозірки, — цим поглядом я маю подивитися на режисера! Головне — не квапитись. Стоячи вдома перед люстерком я тренувала цей погляд: заплющувала очі й рахувала: «Один, два, три...» — і тільки на «п'ять» повільно підіймала повіки та округлювала очі до неймовірних розмірів. От якщо я погляну саме так, кожний режисер одразу зрозуміє, що перед ним — талановита актриса й справжня красуня. А головне, подумає він, як вона вміє тримати паузу! — Я зніматимусь у кіно! — повідомила я всім у своєму дворі.

«Всім» — це моїй подружці Ольці, її братові-близнюкові Сашку та Язикатій Куці (Кукою цю старшу дівчинку називали вдома, а вже у дворі до неї приліпилося ще й прізвисько).

— Та ти що?!! — захоплено вигукнули брат з сестрою й, немов флюгери, одночасно повернулися до мене.

— Ну то й що? — зневажливо знизала плечима горда Кука. — А мені мама скоро купить золоту сукню!

Аргументів проти золотої сукні у мене не знайшлось, а Ольга та Сашко з таким самим захватом повернулися до Куки:

— Ух ти! Справді — золоту?!

А я пішла з подвір'я на вулицю. Туди, де великою чередою бродили безпритульні режисери. Я йшла і думала, що за просто зіграю і Попелюшку, і дівчинку-розвідницю, і Герду...

— Дівчинко... — раптом почула я над своєю головою приємний баритон.

«Ось воно — почалося! Режисер! Нарешті... — промайнула думка. — Отже, не забути про чарівний погляд! Один, два...»

Я відраховувала миті й не квапилася підіймати голову.

Ще, ще хвилю, і він збагне, кого зустрів на своєму режисерському шляху!

— Дівчинко! — знову покликав голос.

Яку ж роль мені запропонують? — міркувала тим часом я, не підводячи очей і рахуючи: три, чотири...

Ще мить, і я погляну так, як дивляться красуні з листівок, котрі збирала моя мама. Ось зараз!

Мої щоки палали, дихання майже зупинилося, серце калатало так гучно, що я не чула вуличного гомону.

---Дівчинко, — голос посуворішав. — Та ти що, спиш на ходу?! Ну й діти пішли — ніякого виховання! Паска добрячого на вас нема! Як пройти до овочевого магазину?!!

— Ну що ви причепилися до дитини? — почула я інший

голос, і лагідна жіноча рука погладила мене по голові. — Бачите, в неї щось з очима. Бідолашна дитина! І хто ж її так злякав? Може, вона сирота, може, їсти хоче...

— Біжи, нехай мама тобі носа витре! І не тиняйся вулицями! — сказав хтось третій. — А то бабай забере...

Потім усі розійшлися.

**А я зрозуміла, що то був не режисер...
Я повернулась у двір.
Близнюки й Язиката Кука все ще обговорювали
переваги золотої сукні перед химерною мрією про
кіно. Я гордо їх оминула й пішла додому.
Вже перед дверима свого під'їзду озирнулась і
голосно свиснула крізь дірку в зубах.
З голуб'ятні здійнялися голуби.
Близнюки і Кука завмерли та здивовано глянули на
мене.
— Я зніматимуся в кіно! — ковтаючи сльози, заявила
я і зникла в під'їзді...**

Словник “Гра” “Гірка”

театр

режисер

кінозірка

очікувала

розвідниця

безпритульні

“ Знайди пару ”

вахтерка

люстерко

аргументи

химерна

жебрати

гамірно

дзеркало

докази

побиратись

шумно

черговий

уявна

Тест

1. Про що мріяли діти?

А) про кіно

Б) про екскурсію

В) про театр

1. Як дівчинка тренувалась для зйомки в кіно?

А) вчила скоромовки

Б) вчилась ходити

В) тренувала погляд

3. Про що похвалилась Кука?

А) мама купить золоте плаття

Б) мама купить ляльку

В) вона з мамою піде в кіно

**4. За що перехожий насварив
дівчинку?**

А) вона не привіталась

Б) вона не чула запитання

В) вона штовхнула перехожого

5. Що порадив хтось третій?

А) не бігати

Б) не тинятись вулицею

В) не штовхатись

6. Про що заявила дівчинка?

А) Я поїду на море!

**Б) Мені куплять фантастичне
плаття?**

В) Я зніматимусь в кіно!

Домашнє завдання:
підготуй виразне читання
оповідання.

Творче завдання:
розкажи про свою мрію.

Повторення:Веселе слово. Дмитро Білоус.
Колядник (с.83-84)